

ระเบียบสภावิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๙
แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอนุมัติของคณะกรรมการสภावิศวกร
ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการ
สภावิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและ
วินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียbnี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{เป็นต้นไป}

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

คณะกรรมการได้ส่วน หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการ
จรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการได้ส่วนกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ใดรับใบอนุญาต
ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

คณะกรรมการกลั่นกรอง หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการ
จรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาแก้กลั่นกรองเรื่อง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ใดรับ
ใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ก่อนเสนอต่องคณะกรรมการ
จรรยาบรรณ

ຂ້ອກລ່າວຫາ ມາຍຄວາມວ່າ ເຮື່ອກຮັດລ່າວຫາຫຼືອກຮັດລ່າວໂທຍຕາມມາດຮາ ៥
ແຫ່ງພຣະຣາບບັນຍຸດວິສະກຣ ພ.ສ. ២៥៥២

ຜູ້ຝັກລ່າວຫາ ມາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ໄດ້ຮັບໃນອນລາຕາມພຣະຣາບບັນຍຸດວິສະກຣ
ພ.ສ. ២៥៥២ ຜຶ່ງຜູ້ຝັກລ່າວຫາຫຼືອກລ່າວໂທຍຕາມມາດຮາ ៥

ຜູ້ຝັກລ່າວຫາ ມາຍຄວາມວ່າ ນຸກຄລໍ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເສີຍຫາຍ ຫຼືອພັກປະປຸດ
ພຶດຈະຮາບຮຣນແຫ່ງວິຊາພວິສະກຣມ ທີ່ອກຮຽນກາສກາວິສະກຣ ທີ່ອນຸກຄລອື່ນ ແລະ
ທໍານັນສື່ອກລ່າວຫາຕ່ອສກາວິສະກຣ

ເລົາຊີກາ ມາຍຄວາມວ່າ ເລົາຊີກາສກາວິສະກຣ

ໜ້າດ ១

ກາຮັບຂ້ອກລ່າວຫາ

ຂໍ້ ៥ ເນື່ອສກາວິສະກຣໄດ້ຮັບຂ້ອກລ່າວຫາຈາກຜູ້ຝັກລ່າວຫາ ໃຫ້ເລົາຊີກາເສັນອ
ຂ້ອກລ່າວຫາຕ່ອຄະນະກາຮຽນຮຣນໂດຍໄໝໜ້າ

ເລົາຊີກາຈາກໄໝໜ້າຮັບຂ້ອກລ່າວຫາໄວ້ເພື່ອພິຈານາໃນກຣີນີ້ຂ້ອກລ່າວຫາເປັນບັດສັນເທິ່ງ
ຫຼື່ອໄໝໜ້າປະກູບຫຼືຜູ້ຝັກລ່າວຫາໃນໜັນສື່ອກລ່າວຫາ ຫຼືຜູ້ຝັກລ່າວຫາໄໝໜ້າຢອນລົງຫຼືໃນບັນທຶກ
ລ່າວຫາ ເນື່ອກລ່າວຫາດ້ວຍຕົນເອງ

ຂໍ້ ៥ ໃຫ້ຄະນະກາຮຽນຮຣນແຕ່ງຕັ້ງຄະນະອນຸກຮຽນກາລັ້ນກຮອງ
ຈຳນວນໄໝໜ້າຍກວ່າສາມຄນເພື່ອພິຈານາຂ້ອກລ່າວຫາທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄະນະກາຮຽນຮຣນ
ໂດຍປະການອນຸກຮຽນກາລັ້ນກຮອງຂ້ອກລ່າວຫາ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຈາກການກຳນົດໃນຄະນະກາຮຽນຮຣນ

การประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรอง ต้องมีอนุกรรมการกลั่นกรอง ประชุมจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการกลั่นกรองทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองเห็นว่าข้อกล่าวหาได้เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อกล่าวหาได้เห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ก็ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๖ ข้อกล่าวหาได้ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะได้ส่วน และสาขาวิชากรไม่สามารถหาพยานหลักฐานได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สาขาวิชากรได้รับเรื่องให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ข้อกล่าวหานั้นให้เลขานุการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๒

ขั้นตอนและวิธีพิจารณาการไต่สวน

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการกลั่นกรองแล้วให้ดำเนินการพิจารณา ถ้าเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณ มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาแก่เลขานุการเพื่อแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไป

หากคณะกรรมการจารยารณเห็นว่าขอกล่าวหาได เก้าข่ายการประพฤติผิด
จารยารณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือมีมูลอันควรไดรับการพิจารณา ให้แต่งตั้ง
คณะกรรมการไต่สวน โดยประธานอนุกรรมการไต่สวนต้องแต่งตั้งจากการ
ในคณะกรรมการจารยารณซึ่งไดรับใบอนุญาตในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ในสาขาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานที่ไต่สวน และผู้ไดรับใบอนุญาตในระดับ
ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ไต่สวนเป็นอนุกรรมการ
ไต่สวนอีกจำนวนไม่น้อยกว่าส่องคนร่วมเป็นคณะกรรมการไต่สวน

การประชุมของคณะกรรมการไต่สวน ต้องมีอนุกรรมการไต่สวนมาประชุม¹
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คำสั่งแต่งตั้งนั้นให้ทำเป็นคำสั่งคณะกรรมการจารยารณและระบุตัวผู้ถูก
กล่าวหานั้นด้วย

การไต่สวนผู้ไดรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน
หรือผู้ไดรับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท หรือผู้ไดรับใบอนุญาตซึ่งเป็นสมาชิก
ในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลหรือผู้ไดรับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน
หรือผู้ไดรับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือผู้ไดรับใบอนุญาต
ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ขอกล่าวหาไดปรากฏชัดแก่คณะกรรมการจารยารณว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็น
ผู้ประพฤติผิดจารยารณหรือประพฤติผิดจารยารณจริง คณะกรรมการจารยารณ
จะพิจารณาวินิจฉัยข้อด้วยกขอกล่าวหา ก็ได

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการจารยารณได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว
ให้ประธานกรรมการจารยารณมีหนังสือแจ้งขอกล่าวหา พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือ

คำกล่าวหาและสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มการพิจารณาของคณะกรรมการไต่สวน และให้คณะกรรมการไต่สวนนัดไต่สวนโดยเร็ว

ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิทำการฟัง หรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการจารยานรรน หรือคณะกรรมการไต่สวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจารยานรรน หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจารยานรรนกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ถูกกล่าวหา อาจคัดค้านการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้ได้ในคณะกรรมการไต่สวน ถ้าปรากฏว่าอนุกรรมการคนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างหนึ่งอย่างใดในกรณีดังไปนี้

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อกล่าวหานั้น

(๒) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทำการฟังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านนั้นยื่นต่อคณะกรรมการจารยานรรน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากประธานกรรมการจารยานรรน ตามข้อ ๕

เมื่อประธานกรรมการจารยานรรนได้รับเรื่องการคัดค้านของอนุกรรมการไต่สวนแล้วให้เรียกประชุมคณะกรรมการจารยานรรน เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ให้สั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการไต่สวนตามควรแก่กรณีโดยด่วน แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้ ก็ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นเสีย ในกรณีนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ถ้ามีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือต้องแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้น

ให้คณะกรรมการจราฯ บรรลอกคำสั่งเปลี่ยนตัว อนุกรรมการได้ส่วนหรือแต่งตั้ง อนุกรรมการได้ส่วนเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามข้อ ๓ โดยอนุโถม แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

การเปลี่ยนตัวอนุกรรมการได้ส่วน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการได้ส่วนเพิ่มขึ้น ดังกล่าวนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการได้ส่วนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ เมื่อประธานอนุกรรมการได้ส่วนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ได้ส่วนแล้ว ให้บันทึกวัน เดือน ปี ที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการได้ส่วน แล้วให้รับได้ส่วนให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าเห็นว่า การได้ส่วนไม่ทันกำหนดให้เสนอคณะกรรมการจราฯ บรรลอกคำสั่งเพิ่มเติม แต่ห้ามมิให้ขยายเวลาการได้ส่วน เกินกว่าสามครั้ง

เมื่อคณะอนุกรรมการได้ส่วนได้ส่วนได้ส่วนเสร็จแล้ว ให้สรุปผลการได้ส่วนเสนอต่อ คณะกรรมการจราฯ บรรลอกเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยชี้ขาด ดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์ที่มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ถ้าปรากฏว่าการได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหา ประพฤติผิดในเรื่องอื่นที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้คณะอนุกรรมการได้ส่วนได้ส่วนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้า เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้ประธานอนุกรรมการได้ส่วนรายงานต่อ

คณะกรรมการจารยารณเพื่อคณะกรรมการจารยารณจะพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ
ให้ส่วนชุดใหม่ได้ส่วนในเรื่องนั้นฯ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้
ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อแก้ข้อกล่าวหานั้นฯ ตามวิธีการในข้อ ๘

ข้อ ๑๓ กรณีที่การได้ส่วนมีมูลพادพิงถึงผู้ได้รับใบอนุญาตอื่น ที่มิได้ระบุ
ตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการให้ส่วนนั้นว่าเป็นผู้ที่มี
ส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้ประธานอนุกรรมการ
ให้ส่วนรีบรายงานคณะกรรมการจารยารณเพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อคณะกรรมการจารยารณพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม
วรรคแรกเข้าข่ายมีส่วนร่วมกระทำผิด ให้คณะกรรมการจารยารณแต่งตั้ง
คณะกรรมการให้ส่วนให้ส่วนผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการ
ให้ส่วนชุดเดิมหรือชุดใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ กรณี
เช่นว่านี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ดำเนินการได้ส่วนมาแล้วนั้นประกอบการพิจารณา
ความผิดของผู้มีส่วนร่วมประพฤติผิดนั้นได้ตามแต่คณะกรรมการให้ส่วนจะเห็นสมควร

ข้อ ๑๔ การได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการให้ส่วนแจ้งข้อกล่าวหา
เท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้อcasแก่ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาลื้นแก้ข้อกล่าวหา ตามควรแก่กรณีในเวลาอันสมควร
ผู้ถูกกล่าวหา จะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะขอให้คณะกรรมการ
ให้ส่วนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๑๕ การชี้แจงข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา อาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจง
เป็นลายลักษณ์อักษรลงลายมือชื่อยืนต่อคณะกรรมการให้ส่วนได้

คณะกรรมการได้ส่วนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงข้อกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควร ภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ไม่ยอมรับคำสั่งของคณะกรรมการจราญบรรณ และไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการได้ส่วนดำเนินการได้ส่วนไปโดยไม่ต้องได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการได้ส่วนด้วย

ข้อ ๑๗ การได้ส่วนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้ให้คณะกรรมการได้ส่วนที่นั่งได้ส่วนในขณะนั้นทุกคนลงลายมือชื่อที่กำกับด้วยถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ ๑๘ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ส่วนนั้นต่อคณะกรรมการได้ส่วนหรือต่อประธานกรรมการจราญบรรณก่อนคณะกรรมการจราญบรรณมีการวินิจฉัยข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการได้ส่วนหรือประธานกรรมการจราญบรรณรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ ๑๙ การได้ส่วนทุกครั้ง ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการได้ส่วนได้ และการได้ที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าคณะกรรมการจราญบรรณหรือคณะกรรมการได้ส่วน ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นเสียแต่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น

ข้อ ๒๐ การได้ส่วนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการได้ส่วนหรือคณะกรรมการได้ส่วนเรียกพยานมาไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควรคณะกรรมการได้ส่วนจะไม่ได้ส่วนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวน

การໄต่สวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ คณะกรรมการໄต่สวนเห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการໄต่สวนจะสิ้นสุดลง ก็อาจໄต่สวนพยานนั้นได้ตามคราวแก่กรณี

ข้อ ๒๑ ในกรณีการໄต่สวนพยาน ถ้าคณะกรรมการໄต่สวนเห็นว่าการໄต่สวนพยานนั้น จะทำให้การໄต่สวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการໄต่สวนจะคงการໄต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการໄต่สวนด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการໄต่สวนรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติกรรมต่าง ๆ อันเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๓ กรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาได้ ถ้าคณะกรรมการໄต่สวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการໄต่สวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นโดยไม่ได้สวนผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการໄต่สวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการໄต่สวนทำรายงานสรุปผลการໄต่สวนพร้อมทั้งข้อเท็จจริง พร้อมแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดกฎหมายหรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมฐานใดมาตรฐานใดหรือไม่ ถ้าประพฤติผิดสมควรลงโทษสถานได้ เสนอต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณพร้อมทั้งสำนวนการໄต่สวน ถ้าอนุกรรมการໄต่สวนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำบันทึกความเห็นแย้งติดไว้ในสำนวนการໄต่สวนด้วย

ถ้าคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นควรให้ໄต่สวนเพิ่ม ประธานได้ ให้สั่งคณะกรรมการໄต่สวนໄต่สวนเพิ่มได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๕ การได้ส่วนตอนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบนี้ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ และไม่ทำให้ล้มลงการได้ส่วนทั้งหมดเดียวไป ในกรณี คณะกรรมการจารยานธรณจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ถ้าการได้ส่วนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ คณะกรรมการจารยานธรณจะสั่งให้ดำเนินการได้ส่วนเฉพาะตอนนั้นหรือทั้งหมดก็ได้

หมวด ๓

คำวินิจฉัยชี้ขาด การแจ้งผล และการันบระยะเวลา

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการจารยานธรณได้รับรายงานได้ส่วนสรุปข้อเท็จจริงของคณะกรรมการได้ส่วนแล้ว คณะกรรมการจารยานธรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด ต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์ที่มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ในการนี้คณะกรรมการจารยานธรณมีอำนาจเชิญผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง อื่นใดมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการจารยานธรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ยกข้อกล่าวหา ให้ เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการจรวจยานรรถมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ตักเตือนภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และแจ้งผู้ถูกกล่าวหาตนนั่นว่ามีสิทธิในการอุทธรณ์ คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสาขาวิศวกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัย ถ้าเป็นคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาต หรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการเรียกใบอนุญาตและวุฒิบัตรถ้ามี คืนแก่สาขาวิศวกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด

ให้คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรวจยานรรถมีผลบังคับใช้ในวันนับแต่วันที่คณะกรรมการจรวจยานรรถมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ถ้ามีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจɂรวจยานรรถ เมื่อคณะกรรมการสาขาวิศวกรรมมีมติอย่างใดแล้วให้มีผลบังคับตามมติของคณะกรรมการสาขาวิศวกรรม

เมื่อคณะกรรมการสาขาวิศวกรรมมีคำวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดแล้ว ให้เลขาธิการจัดทำคำสั่งสาขาวิศวกรรมพร้อมทั้งเหตุผลของคำวินิจฉัยชี้ขาด แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบพร้อมทำสำเนาคำสั่งสาขาวิศวกรรม ติดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาวิศวกรรมและประกาศด้วยวิธีอื่นด้วยอย่างน้อยสิบห้าวัน และให้เลขาธิการแจ้งสิทธิ วิธีการ และระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ให้บันทึกคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นฯ ไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การแจ้งผลคำวินิจฉัยชี้ขาดให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องได้แจ้งไว้กับสาขาวิศวกรรม

กรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้

ในที่เปิดเผยและเห็นได่ง่าย ณ สำนักงานสาขาวิศวกรรมมีกำหนดสิบห้าวัน และให้อีกว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบคำวินิจฉัยชี้ขาดแล้ว เมื่อครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ปิดประกาศดังกล่าว

ข้อ ๒๕ กรณีที่คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เพิกถอนใบอนุญาตของนิติบุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ของบุคคล ดังนี้

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล และ/หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ทั้งนี้ เนพาะผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ห้ามบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามความใน (๑) และ (๒) เป็นผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ฉดับ ปั้ทมสูตร

นายกสภาวิศวกร